

MOZAIC MOISIL

Nr. 23, august, septembrie, ISSN 2734 - 7486, ISSN-L 2734 – 7486

Cuprins

Respiro poetic (3)
Cuvinte(5)
Promenadă prin oraşul pustiu al agoniei (5)
Parfum-crimă (6)
A trecut vacanţa (7)
Amărăciune de cristal (8)
Dear summer lovers(9)
Dubioşii (10)
Omul păcii (13)
Ia apartament, în Bucureşti (14)
Respiro poetic (17)

Coperta: Andrei Marghescu

Redactor şef:

Alexandra Dragomirescu

Redactori:

Andreea Bunea, Adrian Manu, Aura Plăiaşu

Alexandra Căţu, Daniel Ghindea, Miruna Suvalcu

E-mail: revista.cngm@gmail.com

Respiro poetic

Simbolism

Modernism, Avangardism,

Neomodernism

Postmodernism

și 1 Punct.

Luna trecea deasupra copacilor,

agonică, parfumată în violetul străzii...

izvor de lumină întunecată și mai pură,
firul de tutun din oglinda lui Gellu Naum,

care mângâie auzul celor lipsiți de gust și de miros

(Comentați relația dintre ideea poetică și
mijloacele artistice în textul dat!

Cel puțin 100 de cuvinte!

Glumesc!

Nu trebuie pus niciodată „!” la final!)

Celor care au avut ca temă de continuat primul vers:

„Luna trecea deasupra copacilor”,

eu (nu eul liric, să fie clar!)

le spun doar că

luna trece mereu, în fiecare zi,

indiferentă,

nepersonificată

și total imparțială

deasupra...

celor îndrăgostiți.

Nu contează că mai sunt și copaci în jur...

Poate e de interes pentru imaginar sau

pentru cine știe ce interpretare,

Luna oricum nu a cunoaște teoria literară,

asta e clar, sper,

ea doar trece

„!”

PS.

„Respiro poetic” a apărut ca o rubrică dornică

să încurajeze poezia șugubeață,

mai puțin retorică,

mai puțin elegiacă,

mai mult „altfel”

1 Punct.

Alexandra Dragomirescu

Cuvinte

Lumină și culoare,
Dar frig și întuneric.
Dreptate și onoare,
Dar frică și durere.
Putere, măreție,
Dar temporalitate.
Inteligentă, frumusețe.
Dar oarbă privire.
Căldură fără vară
Si frig fără de iarnă
Singurătate în mulțime,
Împlinire în simplitate ...
Rost în a fi .
Pace în război
Război în pace
Răbdare în timp
Grabă în stat.
Salut fără rost.
Totu-i de uitat.
Si totu-i a fost!

Mohammadi-Golhin Aria Antonio

Promenadă prin orașul pustiu al agoniei

gânduri întunecate,
șosele neasfaltate;
mintea aleargă într-una,
pulsul în ton cu furtuna,
țigara pe piele stinsă
lasă rana iar deschisă.
vise sugrumate,
borduri dărâmate;
în beznă simt iar lumina,
sentimente călcate cu mașina,
încerc să trăiesc în ieri
să mă feresc de încheieri.
iubiri interzise,
felinare mereu stinse;
caut o altă cărare
poate-mi găsesc alinare,
membrele sunt amorțite,
vorbele din nou șoptite.
alerg, alerg, alerg, spre vid
sperând să nu mai simt nimic;
totul doare așa tare,
nu cred că mai e scăpare.

Adela Bordei

Parfum - crimă

Miroase a despărțire și părerii de rău,
Cuvinte ireparabile și scuze nespuse îngreunează aerul,
Înot printr-o ceață ce mă sufocă, a cărei căldură mă îmbie să mai stau,
Să mai stau sau să mă las înghițită de vidul caniculei?

Am rămas ca o statuie de marmură, rece și impasibilă,
Înghețată în timp și la răscruce de drumuri,
Mângâiată de necroza sentimentală, companion devenit inseparabil.
Am rămas ca o statuie de marmură, vestitoare de pericol și vânător de meteori.

Picată din cer, nici picată cu ceară, n-aș putea să răspund,
Ci doar să îmi pierd privirea printre firele de iarbă.
Să mai stau sau mă transform într-o păpădie și să mă plimb pe adieri de vânt,
Unde rugămințile nu mai răsună și nimicul este totul.

Chiromanția m-a păcălit din nou, îmbinând mâinile noastre ca două piese de puzzle,
Ca mai apoi să adâncească crăpăturile și să prăbușească munții palmelor.
Chiromanția m-a păcălit din nou pentru că planetele te-au mișcat
Și m-ai pierdut pe drum.

O să mai stau și o să te aștept până te întorci pentru că timpul m-a uitat
Și numai viața amintirii îmi ține de urât, înțepându-mă cu ideea trecutului dispărut.
Poate că tu l-ai ascuns într-o cutie de pantofi de sub pat, acoperită de fluturi de praf,
Strivind înțelesul lui „La revedere” – cred că pentru noi a fost doar o ultimă „vedere”.

Ana Teodora Vertan

A trecut vacanța

A trecut vacanța ...

Foșnet de hârtie,
Foșnet de frunze,
Foșnet de gânduri ...
Toamna.

Stiloul aleargă pe hârtie,
Vântul aleargă printre copaci,
Gândurile alergă ...
Toamna.

Stiloul a obosit, a scris ...
Toamna.
Vântul se oprește, frunzele au căzut ...
Toamna.
Gândurile aleargă, se duc ...
Toamna.

Toamnă vii cu foșnet de hârtie,
Toamnă vii cu foșnet de frunze,
Toamnă vii cu foșnet de gânduri.
Toamnă ai venit.

Cercetez hârtia,

Examinez frunzele,
Scrutez gândurile,
Privesc Toamna:

A trecut vacanța ...

Camelia Ionescu

Andrei Marghescu

Amărăciune de cristal

Sunt doar una din mulțime
cuvintele m-au părăsit
anonimatul e doar

radiografia fricii
impulsul de metal se zbate în
mine
până în străfunduri
simt cum mă scufund
încet, dar sigur
în pânză aceea de lacrimi de lună
din vise încuiate în sertare uitate

Cădere în abis

Cad, cad
și nu mă mai opresc din cădere
în seara asta, umanitatea m-a vândut
și sângele cuvintelor este tăcere
Cad, cad
pe umbre și pe sârme ghimpate
viziunea apune sub un nou răsărit
am inspirat, cu ochii deschiși
penumbra subțire
a unui abur de vânt

tremurând
fremătând
cad, cad
ș-am căzut până când
umanitatea de sticlă m-a oprit disonând

Semnalez o crimă

azi am făcut prima mea crimă
am ucis un gând cu mâinile goale
l-am ucis așa, cu îngândurare,
căci liniștea lui era copleșitoare
îmi amintești de el când te privesc
așa, din întâmplare,
căci tăcerile și zâmbetele tale
sunt ca niște cuțite aruncate
cu ținte derizorii
și aparent contradictorii
astăzi am făcut prima mea crimă
tăcerea ta mă face să mă întreb
oare cât va mai dura până ce tu vei fi de vină?
până când șoaptele vor fi rugină
și cosmosul o umbră de lumină

Daria Mironică

Dear summer lovers

Lying on my back
on the edge of an empty fountain,
only the memory of your lips
fills the warm summer night's air.
And a walk through Rome,
with your hand in mine,
gets lost among the stars
of the July sky.

Lying on my back
on the edge of a fountain
full of echoes of our story,
from dusk until dawn
the time has become
my greatest enemy.
I tell myself that:
"Some things aren't meant
to last forever"
But right now I wish July
Could last forever.

Epilogue:
Sitting next to you
on the edge of our fountain,
"Goodbye" was such a bitter word

to be said,
But August took our last kiss
and those foolish laughs
that i sometimes miss.
Now watching the stars,
I realise half of them
Are by now dead

Alexandra Ion

Andrei Dragomirescu

Dubioșii

Cele mai violente animale
Ultimii daltoniști ai ultimei distopii
Les fauves de lettres,
Când arta e parodia vieții lor,
Sunt dubioșii.
Jumătate de sală nu înțelege
Și doar jumătate din jumătate ar recunoaște

Iar hamsterul...
Dacă moartea implică devenire,
A devenit mort
Era viu până nu a mai fost
Dacă n-ai unde să-l plângi
Plângi pe pisică.

Și unde o să ajungem cu asta?
Nicăieri, cel mai probabil
O mai luăm uneori pe arătură
Iertați-ne
Dar nu disperați,
Nu veți dormi în stradă
Găsim pentru toți un canal confortabil.

Noi sau voi?
Probabil cu toții
Căci suntem condamnați,
Iar pedeapsa noastră e să nu credem
În aceste cuvinte senile-
O fi poezia scăpare
Dar de fiecare data când scap mă prinde.

Ruxandra Constantinescu

Andrei Marghescu

Andrei Marghescu

Omul păcii

o foame infernală îmi răzbi atunci măruntaiele,
o dorință înflăcărată de a avea pe cineva aproape.
din păcate, nu am înghițit niciodată oamenii, iar parfumul lor
îmi lasă greață, sunt sătulă de ei (mi-e foame de materialism).

am ajuns la Păcii și m-am dus la patiserie.
vânzătorul mi-a făcut ochi dulci, i-am explicat că am chef de ceva sărat
sau poate puțin dulce,
ambele! așa că mi-am luat o pizza cu brânză și stafide.

s-a oferit să purtăm o conversație superficială, dar aveam stomacul plin,
ca să condimenteze situația, mi-a pus sos de roșii și măslina pe felie.
m-am simțit agasată și din supărare
am lovit un copil de pe stradă, iar el m-a lovit înapoi.
ne-am bătut până când sângele ni s-a întrepătruns și foamea a început să dispară
am devenit unul și același aluat.
m-a întrebat cum mă cheamă, i-am spus „tulpină”
pe el îl chema „mugurel”
mi-am adus aminte că era primăvară, iar pervazul patisieriei era plin de muguri
de trandafir.

Estera Stoica

Ia apartament, în București

merg pe stradă în papuci până la covrigărie
și pe trotuar sunt doi câini unul mai murdar ca altul
iar în stânga mea-i o doamnă zbârcită ca o stafidă
ce aleargă ca la maraton până la piață

după un ștrudel cu mere ma duc acasă dezamăgită
că n-au avut covrigi cu mac
și parcă mi-am irosit cei doi lei din buzunar
câinii au rămas cu cozile goale

și acasă m-așteaptă chiuveta cu robinetul plângând
că mi se arse aragazul și frigiderul a rămas flămând
și mă așez și eu lângă ei
să plângem toți

patul săracu'... e ciufulit, îi cam trebuie o coafură
asa că-l dezbrac de tot și arunc hainele pe geam
și mă bat singură cu perna
și surprinzător, pierd.

ajung în baie și cada zbiară, de la rugina de pe țeavă
apă caldă nu mai este, așa ceva e VIP
iar periuța mea de dinți nu știe pe cine să mai perie
așa că deschid gura și tip cu cada în tandem

în debara tot ce e pe raft, un șoarece cu familia sa
ce o să moară de foame, căci e goală ca oamenii la nudiști
mai e doar un borcan de gem, pe care-l împart cu ei
bon appétit.

și se inserează în bloc, nu pot să adorm
că vecinul de deasupra cu bormașina cântă
și ma bufnește râsul de disperare că nu mai pot
parcă as pleca de aici, într-o peșteră ospitalieră

iar apartamentul meu este o salată
pe care nu-mi permit să o mănânc
și plătesc ca pentru un castel pentru o cutie de chibrituri
bun venit în București.

Lorena Elena Neacșu

Andrei Dragomirescu

Respiro poetic

Avangarda sau avangardismul (din cuvântul francez *avant-garde*, termen militar ce înseamnă unitate sau subunitate militară care se deplasează în fața forțelor principale ca element de siguranță) reprezintă o formă extremă a direcției moderniste.

Asemenea direcției literare de proveniență, avangarda se caracterizează printr-un spirit inovator, nihilist și nonconformist, însă ideile sunt promovate într-o manieră mult mai radicală.

În literatura română, avangarda s-a remarcat în perioada interbelică, între 1922 și 1932, fiind promovată prin diverse reviste: *Contemporanul*, *Urmuz*, *unu* etc. Un important reprezentat al curentului, cu precădere la nivel european este Tristan Tzara.

AvAngaRda înseamnă:

- agresivitate
- revoltă
- scandal
- schimbare
- destructurare
- manifest
- libertate
- șoc
- extremism
- impuls
- negație

Esența Postmodernismului se află în următorul procedeu: repetarea istoriei prin ironie.

Lirica postmodernistă este o reacție la sensibilitatea romantică, la anxietatea simbolistă, dar și la elitismul modernist.

Acest tip de poezie oferă o nouă perspectivă prin următoarele concepte-cheie:

- (auto)ironie,
- spirit ludic,
- limbaj colocvial,
- prozaism,
- parodie,
- colaj,
- pastişă,
- intertextualitate,
- experiment,
- imprecizie,
- plurilingvism,
- abatere,
- cotidian,
- mimesis,
- demistificare,
- deconstrucție.

Matei Maximilian Nicolae

Mozaic Moisil, 24

Trecut și viitor

